Смърть ли имать да обиде
И при тебе ще умре
По добре с да утиде
Да получи смърть добра.

По добрей да и пролея
За свобода днеь първата
А не да оцета да пиеше
Роб до гроба на света.

Колко ще си ты блажена
А но падна Дух и кобой
А пак колко и почтена
Да с вами той е мой.

Вечь пропуяваи дай разума
Господь да ны учиши
Ты самыи на съдесиця
Со сабя-та ма опаши.

Вредны вѣтр грозно вее
Жалны лесеь сладко пее
Свой-тъ смрьтъ и чувствуе
Ясной обѣд изъ горѣ-тъ
Въ себе крие краи гарѣ-тъ
Душа свой да спасиѣ.

Нужда мене тука вѣрти